

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/228/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716207268
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716207268.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci žalobcov: A. U. X/ D. Č., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž., M. XXXX/XX, A. U. X/ S.K. A., U.. H., C.. XX.XX.XXXX, S. B., A. XXX/XX, A. U. X/ U. A., C.. XX.XX.XXXX, S. S., U. XXXX/XX, A. U. X/ Y.. O. Š., U.. A., C.. XX.XX.XXXX, S. D., T. W. XXX, A. U. X/ Y.. D. Č., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž., M. XXXX/XX proti žalovaným: A. U. X/ V. Č., U.. D., C.. XX.XX.XXXX, S. A., T. XXXX/X, A. U. X/ B. Č., C.. XX.XX.XXXX, S. A., L.U. XXXX/XX, A. U. X/ Ľ. J., C.. XX.XX.XXXX, S. A., T. XXXX/X, A. U. X/ I. S., U.. J., C.. XX.XX.XXXX, S. B., Q. XXXX/X v konaní o obnovu konania takto

rozhodol:

Súd návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Martin sp.zn.11C 16/2015 zamietla.

Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalovaným trovy konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.V konaní vedenom na Okresnom súde v Martine pod sp.zn. 11C 16/2015 sa návrhom žalobcovia D. Č. , S. A. X. U. A. domáhali vyrovnaní dedičských podielov podľa Zákona č. 293/1992 Zb. po poručiteľovi V. Č. prejednanom Štátnym notárstvom v B. dňa XX.XX.XXXX . Vo veci bolo rozhodnuté uznesením sp.zn. D 493/55. Celé dedičstvo nadobudol Q. Č.. Ako dôvod podania návrhu žalobcovia uviedli, že oprávnené osoby podľa § 14 ods. 1 Zákona č. 293/1992 Zb. ako právni predchodcovia žalobcov podľa § 13 citovaného zákona v stanovenom termíne do 30.06.1993 žiadali vyrovnanie svojich podielov u jediného dediča Q. Č.. Povinná osoba podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona Q. Č. , právny predchodca žalovaných s vyrovnaním dedičských podielov v prospech svojej sestry, matky žalobkyne v rade 3/ a právnych nástupcov svojich súrodencov brata a otca žalobcu v rade 1/ a sestry - matky žalobkyne v rade 2/ súhlasil a žiadosť oprávnených vyhovel. Týmto postupom splnil podmienku podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 293/1992 Zb. , podľa ktorej sa vyrovnanie dedičských podielov vyrovnať dohodou. Túto skutočnosť Okresný súd v Martine dňa 22.12.1995 verejnou listinou osvedčil a to osvedčenie sa vydalo titulom uplatnenia reštitučných nárokov. Q. Č., právny predchodca žalovaných však dňa 10.11.1995 náhle zomrel a tak sa v ďalšom konaní podľa Zákona 293/1992 Zb. nepokračovalo. Dohoda akceptovaná nebola a preto vlastnícke práva a príslušné vklady do katastra nehnuteľností boli vykonané v rozpore so zákonom. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 293/1992 Zb. medzi právny nástupníkmi takto oprávnenými a povinnými osobami nedošlo k dohode ako je to ustanovené v § 15 Zákona č. 293/1992 Zb. a preto sa žalobcovia v rade 1/ až 3/ domáhali podľa Zákona č. 293/1992 Zb. vyrovnaní dedičských podielov s potvrdením vlastníctva oprávnených osôb.

2.Súd po vykonaní dokazovania návrh žalobcov rozsudkom zo dňa 21.04.2015 sp.zn. 11C 16/2015 zamietol s poukazom na ust. § 13 Zákona č. 293/1992 Zb. , nakoľko jednoznačne z neho vyplýva, že oprávnené osoby majú právo žiadať od povinných osôb vyrovnanie svojho dedičského podielu v

lehote do 30. júna 1993 , inak právo zaniká. V tomto prípade ide teda o prekluzívnu lehotu. Preklúzia ako právny inštitút znamená zánik práva. Na preklúziu prihliadne súd ex offio , teda aj bez návrhu a plnenie prekluzovaného nároku zakladá bezdôvodné obohatenie. Prekluzívne doby nemôžu byť predĺžené. Ich trvanie sa nezastavuje ani neprerušuje.

3. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn.6Co 454/2015 zo dňa 26.08.2015.

4. Žalobcovia podali návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Martin sp.zn. 11C 16/2015, ktorým bol návrh na vyrovnanie dedičských podielov zamietnutý. Svoj návrh odôvodnili listinami, ktoré sa nachádzali v spise sp.zn. D 878/93 a tieto v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 11C 16/2015 nemali k dispozícii a preto neunesli dôkazné bremeno, ako to vyslovil súd vo svojom rozhodnutí. Tieto listiny pripojil k návrhu. Jedná sa o prípis adresovaný Štátnemu notárstvu v Martine Q. Č.. Týmto prípisom Q. Č. žiadal štátne notárstvo, aby boli predvolaní a aby bolo rozdelené dedičstvo po jeho rodičoch K. Č. a V. Č.. Ďalej sa jedná o prípis adresovaný na Okresný súd v Martine, kde Q. Č. oznamuje bližšie údaje ohľadom dedičských konaní po otcovi a matke a to sp.zn. ich dedičských konaní . Ďalej sa jedná o zápisnicu z 07.12.1993 napísanú na notárstve, kde boli účastníci a to konkrétne Q. Č. poučení o tom, že konanie po matke sa zastaví, lebo nejde o novonadobudnutý majetok. Ďalšie doklady, ktoré boli pripojené k návrhu na povolenie obnovy konania mal k dispozícii aj súd v konaní vedenom pod sp.zn. 11C 16/2015. Žalobcovia predovšetkým žalobca v rade 1/ produkoval veľa písomných prejavov, ktoré pripojil ku spisu, rôzne listinné dôkazy, ako napríklad výpis z pozemkovej knihy, listy vlastníctva a podobne, avšak tieto listiny nijak nemenili skutkový stav, ktorý bol zistený už v spomínanom konaní sp.zn.11C 16/2015 a teda nemohli priviesť zmenu tohto rozhodnutia.

5. Žalovaní počas celého konania trvali na svojom stanovisku, a žiadali návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, lebo podľa ich názoru nie sú splnené podmienky na obnovu konania. Podľa nich žalobcovia nepreukázali podstatnú okolnosť a to, či je žaloba podaná včas v súlade s ust. § 403 ods. 1 CSP a ust. § 406 CSP. Žalobcovia podľa nich nepreukázali, že by od vydania meritórneho rozhodnutia v pôvodnom konaní došlo k zmene procesnej situácie. Žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázali, že by konajúci súd mohol v obnovenom konaní rozhodnúť pre nich priaznivejšie. Vo svojom vyjadrení, ako aj vo výpovediach opätovne poukazovali na Zákon č. 293/1992 Zb. a to konkrétne prekluzívnu lehotu na uplatnenie práva na vyrovnanie dedičských podielov. Táto uplynula dňa 30.06.1993.

6. Podľa § 397 písm.a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania ak sú tu skutočnosti , rozhodnutia, alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

7. Ak by aj súd uveril tvrdeniu žalobcov, že boli dodržané lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP , kde je uvedené, že žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podáva žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť . Táto skutočnosť by však nič nemenila na pôvodnom rozhodnutí Okresného súdu Martin sp.zn. 11C 16/15, nakoľko tri listiny, ktoré boli pripojené ako nové dôkazy a to prípisy Q. Č. adresované štátnemu notárstvu a ďalší prípis adresovaný okresnému súdu a mali sa týkať delenia pozemkov po jeho rodičoch a tiež zápisnica z 07.12.1993 napísaná na notárstve nič nemenia na tej skutočnosti, že tieto listiny nemôžu privodiť pre žalobcov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tieto listiny nič nemenia na právnom závere Okresného súdu Martin sp.zn. 11C 16/15 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co 454/2015, kde sa jednoznačne poukazuje na prekluzívnu lehotu v Zákone č. 293/1992 Z.z. , ktorá uplynula dňom 30.06.1993. Do tohto dátumu mali oprávnené osoby žiadať od povinných osôb vyrovnanie svojich dedičských podielov. Samotný príslub, snaha právneho predchodcu žalovaných na vysporiadanie celej záležitosti dohodou nič nemení na takto zistenom skutkovom stave. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku na vyrovnanie dedičských podielov na súde je okrem iného aj existencia márneho pokusu oprávneného o dosiahnutie dohody s povinnou osobou podľa § 16 ods. 1 veta prvá Zákona č. 293/1992 Z.z.. Oprávnená osoba musela právo uplatniť u povinnej osoby podľa citovaného ustanovenia v § 13 v prekluzívnej lehote do 30.06.1993. Adresát takejto žiadosti je povinná osoba, ktorou je dedič, ktorého podiel za podmienok tohto ustanovenia bol zvýšený. K zániku tohto práva tým, že sa včas neuplatnilo voči povinnej osobe musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti . V konaní nebolo preukázané, že by každý žalobca osobne , teda oprávnený alebo spolu na jednej listine samozrejme

s vlastnoručným podpisom doručil kvalifikovanú výzvu na uzavretie dohody o vyrovnaní dedičských podielov. V žiadosti by muselo byť uvedené, ako sa má vyrovnanie uskutočniť, teda či sa navrhuje v peniazoch alebo v uznaní vlastníckeho práva podľa výšky dedičských podielov (§ 15 ods. 2 citovaného zákona). V tomto konaní teda neboli splnené zo strany žalobcov vyššie uvedené zákonné podmienky na vyrovnanie dedičských podielov , nebol preukázaný žiaden dôkaz , ktorý by spochybnil rozhodnutie Okresného súdu Martin sp.zn. 11C 16/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co 454/2015 a to pokiaľ sa týka uplynutia prekluzívnej lehoty, dňom 30.06.1993, nakoľko do tohto dátumu si žalobcovia neuplatnili svoje právo podľa Zákona č. 293/1992 Z.z. a preto týmto dátumom im uplynula zákonná lehota na vyrovnanie dedičských podielov.

8.Súd teda vyhodnotiac každý dôkaz osobitne , ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda návrh žalobcov na povolenie obnovy konania vo veci sp.zn. 11C 16/2015 zamietol ako nedôvodný.

9. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne uhradiť žalovaných trovy konania v celom rozsahu, lebo títo mali úspech v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.